

Δελτίο Τύπου

Chios Art&Research Retreat 3: Διεπιστημονική φιλοξενία στη Χίο, Μάιος 2025 open studio

Το Σάββατο 17 και Κυριακή 18 Μαΐου, η ομάδα της νομαδικής διεπιστημονικής φιλοξενίας CARR σας προσκαλεί στο δημόσιο σχολείο της Κεράμου στην Αμανή.

Μετά από δύο εβδομάδες διαδρομών έρευνας και διαμονής στην περιοχή της Αμανής, οι συμμετέχοντες καλλιτέχνες και ερευνητές παρουσιάζουν το εν εξελίξει έργο τους ως ένα ανοιχτό αρχείο στο σημείο διαμονής τους. Το κοινό θα έχει τη δυνατότητα να γνωριστεί μαζί τους και να συζητήσει σχετικά με την εμπειρία τους στην περιοχή της Αμανής.

Συμμετέχοντες καλλιτέχνες και ερευνητές:

Δημήτρης Αμελαδιώτης, Eliana Otta, Ισμήνη Black, Γιώργος Σαμαντάς, Κατερίνα Μαρκουλάκη, Γιώργης Νουκάκης, Στέλιος Χριστοφόρου

Σημειώσεις για συντάκτες:

Σάββατο 17 Μαΐου και Κυριακή 18 Μαΐου

Χώρος: Δημοτικό Σχολείο Κεράμου

Επισκέψιμες ώρες: 11:00 -21:00

Είσοδος Ελεύθερη

Παραγωγή:

Το πρόγραμμα υλοποιείται με την ευγενική υποστήριξη

και χορηγών

Το πρόγραμμα Chios Artist Retreat επιμελούνται και οργανώνουν οι: **Δημήτρης Θεοδωρόπουλος, Στρατής Βογιατζής, Ελένη Βούρτση, Πέτρος Λώλης**

Πληροφορίες για την Αμανή

Η Χίος είναι διάσημη σε όλο τον κόσμο για τις άγριες ορχιδέες και για τους λάτρεις της φύσης και παθιασμένους θιασώτες της που συρρέουν κάθε άνοιξη για να αναζητήσουν στη Χίο, να συναντήσουν και να θαυμάσουν το αινιγματικό αυτό λουλούδι που συνεχίζει να αιχμαλωτίζει αιώνες τώρα τη φαντασία των ανθρώπων με τη γοητεία της και τη μοναδικότητά της. Στην Ελλάδα απαντώνται περίπου 200 είδη ορχιδέων και περίπου 80-90 από αυτά θα τα βρούμε στη Χίο! Στη Χίο ο Παντελής Σαλιάρης αλλά και ο διάσημος εντομολόγος Mike Taylor έχουν κάνει πολύ σημαντική δουλειά στην καταγραφή και ανάδειξη του πλούτου των ορχιδέων στα νησιά μας.

Η βόρεια Χίος είναι ένας τόπος που η μνήμη έχει παγώσει στο χρόνο. Δεκαεννιά χωριά που διαδέχονται το ένα το άλλο στην ίδια ισοϋψή ψηλά από τη θάλασσα, με θέα το Αιγαίο. Τα βουνά της βόρειας Χίου που φύονται ως επι το πλείστον οι άγριες ορχιδέες περιβάλλονται από χωριά φαντάσματα με ελάχιστους κατοίκους να τα κατοικούν. Πολλά εγκαταλειμμένα χωριά όπως η Παλιά Ποτάμια στις πλαγιές της Αμανής και ο Αγρέλωπος στο Πελιναίο αποτελούν τοπόσημα του μαγευτικού λουλουδιού καθώς οι ορχιδέες φύονται στα ερείπια τους.

Από την Αμανή έφυγαν αρχές του 20ου αιώνα οι μετανάστες για την Αμερική και αργότερα για την Αυστραλία, στα γράμματα τους η έκπληξη του άλλου κόσμου περιγράφει πόσο μεγάλα είναι τα καρπούζια στη νέα γη και πως μπορείς να γίνεις πλούσιος εύκολα και γρήγορα. Έως σήμερα, που οι μετανάστες επιστρέφουν ως αποδημητικά πουλιά κάθε καλοκαίρι για το πανηγύρι του Χωριού τους, οι συζητήσεις τους μοιάζουν σαν να σταμάτησε ο χρόνος πριν από σαράντα, πενήντα ή και περισσότερα χρόνια. Οι ιστορίες που αφηγούνται οι λιγοστοί κάτοικοι της περιοχής λειτουργούν ως ένα είδος “στοιχειώματος” που ζωντανεύουν το παρελθόν μπολιάζοντας ακατάπαυστα το παρελθόν. Τα ερείπια των χωριών λειτουργούν ως ίχνη μιας διαφορετικής σχέσης με τον χρόνο—μιας αργής, παρελθοντικής χρονικότητας που αντιστέκεται στην επιταχυνόμενη ροή του ψηφιακού καπιταλισμού. Τα εγκαταλελειμμένα χωριά της Βόρειας Χίου δεν είναι απλώς τόποι φθοράς και ερήμωσης, αλλά τοπία μνήμης και αντίστασης—τοπία όπου η απουσία αποκτά υλική υπόσταση. Τα ερείπια των σπιτιών, τα μονοπάτια που καταπίνει η βλάστηση, οι σιωπηλές πλατείες, λειτουργούν ως χρονικές ασυνέχειες, ως χαραμάδες σε έναν κόσμο που επιταχύνεται ασταμάτητα. Μέσα σε αυτά τα τοπία, οι άγριες ορχιδέες—κάποιες από τις οποίες φέρουν το όνομα «φαντάσματα»—εμφανίζονται ως οργανισμοί μεσολάβησης, ενσαρκώνοντας την ανθεκτικότητα και τη λεπτή ισορροπία μεταξύ παρουσίας και απουσίας.

Βιογραφικά συντελεστών

Δημήτρης Αμελαδιώτης

Ο Δημήτρης Αμελαδιώτης (1979) σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Θεσσαλονίκης(πτυχίο), στην KoninklijkeAkademy στο Gent (πρόγραμμα Erasmus) και στο Chelsea College of Art στο Λονδίνο (PgDip & MA). Έχει λάβει μέρος σε εκδηλώσεις που διοργανώθηκαν από την Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης, το MOMus-Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, το MOMus-Μουσείο Alex Mylona, το MOMus - Πειραματικό Κέντρο Τεχνών στη Θεσσαλονίκη, το Μουσείο Μπενάκη, το Ίδρυμα Ωνάσης(ΣΤΕΓΗ Αθηνών), το Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ σε συνεργασία με το Νέο Μουσείο της ΝέαςΥόρκης, το Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών του ΑΠΘ , το Υπουργείο Πολιτισμού, το Ινστιτούτο Γκαίτε και άλλα. Έχει παρουσιάσει ατομικές εκθέσεις και performances σε ανεξάρτητους χώρους και αίθουσες τέχνης. Επίσης, πραγματοποίησε διαλέξεις και εργαστήρια στο Τμήμα Εικαστικών & Εφαρμοσμένων Τεχνών του ΑΠΘ, το Τμήμα Εικαστικών & Εφαρμοσμένων Τεχνών του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας, τη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών, τη Σχολή Καλών Τεχνών των Ιωαννίνων, το Τμήμα Οπτικοακουστικών Τεχνών του Ιόνιου Πανεπιστημίου, το Μετσόβιο Πολυτεχνείο Αθηνών, το Μουσείο Μπενάκη, το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, το MOMus - Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης σε συνεργασία με την Ύπατη Αρμοστεία Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες. Έργα του ανήκουν στις συλλογές του MOMus-Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης . <https://www.dimitrisameladiotis.com/>

Eliana Otta

Η Eliana Otta είναι καλλιτέχνης από το Περού. Είναι κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών στις Πολιτισμικές Σπουδές και αποφοίτησε από το πρόγραμμα διδακτορικών σπουδών στην πρακτική στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Βιέννης, με το διδακτορικό της έργο Lost and Shared: Προσεγγίσεις στο συλλογικό πένθος προς μια συναισθηματική και μετασχηματιστική πολιτική. Δημιουργεί χώρους για την ανταλλαγή οικειότητας, εμπιστοσύνης και περιέργειας, συνδέοντας συχνά παιδαγωγικό, επιμελητικό και εκδοτικό έργο. Η ταινία της Asking Trees, Birds and Ghosts about Future Images and Sounds χρηματοδοτήθηκε από το Pixel, Bytes and Film το 2024 και το έργο της Virtual Sanctuary for Fertilizing Mourning αναπτύχθηκε ως ένα από τα επτά πρωτότυπα για την οικοκοινωνική ανανέωση από το Driving the Human το 2021. Είναι συνιδρύτρια της οικοφεμινιστικής κολεκτίβας Mouries στην Αθήνα, της κολεκτίβας Bisagra στη Λίμα και συντόνισε την επιμελητική ομάδα που πραγματοποίησε τη μόνιμη έκθεση στο Lugar de la Memoria, la Tolerancia y la Inclusión Social στη Λίμα. Είναι ασκούμενη και δασκάλα της γιόγκα και έχει ένα αιώνια ερασιτεχνικό dj alter ego, την dj Flaquita.

Κατερίνα Μαρκουλάκη

Με έδρα την Αθήνα, η Κατερίνα Μαρκουλάκη είναι κινηματογραφίστρια και εικαστικός. Έχει σπουδάσει Πολιτικές Επιστήμες (Πτυχίο, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών) και Ντοκιμαντέρ (Μεταπτυχιακό, Πανεπιστήμιο Αιγαίου). Έργα της έχουν συμπεριληφθεί σε προγράμματα διαφόρων κινηματογραφικών φεστιβάλ και εκθέσεων στην Ελλάδα και το εξωτερικό, όπως το Syros International Film Festival, το In Situ Realities: Eleusina Cultural Capital of Europe 2023, το Chania International Film Festival , το Vizantrop Engaged Ethnographic Film Festival, το Mimesis Doc Film Festival και το Balkan Can Kino Film Symposium, State of Concept, El

paso, το Οχτώ/ Eight. Η ταινία της "Homage to Summer" βραβεύτηκε με το Βραβείο Καλύτερου Διαπολιτισμικού Κινηματογράφου στο Video Poetry Symposium (ΗΠΑ) το 2020.

Παράλληλα με τη δουλειά της στον κινηματογράφο και τις εικαστικές τέχνες, συνεργάζεται επίσης με ινστιτούτα, μουσεία και artist-run χώρους, σε συμμετοχικές εκπαιδευτικές δράσεις πάνω στην παρατηρητική και δοκιμαϊκή κινηματογράφηση (Μουσείο Βορρέ, Community space Ντιζέζα, Little Islands Residency, Φεστιβάλ Σύγχρονης Τέχνης Ανοιχτά Πανιά). Είναι μέλος της κινηματογραφικής κολεκτίβας ΟΧΘΕΣ (ΑΘΗ), καθώς και της εικαστικής- επιμελητικής κολεκτίβας ASTRON (ΒΕ/ΑΘΗ).

Στέλιος Χριστοφόρου

Ο Στέλιος Χριστοφόρου είναι πολυμεσικός καλλιτέχνης και σκηνοθέτης με έδρα την Αθήνα. Το έργο του εστιάζει στη διασταύρωση της οπτικής αφήγησης, της κίνησης και της performance, διερευνώντας τα όρια του σώματος και της αντίληψης. Με υπόβαθρο στον κινηματογράφο και τις παραστατικές τέχνες, δημιουργεί site-specific έργα που συνδυάζουν ντοκιμαντέρ και πειραματικές προσεγγίσεις, το τοπίο και την ανθρώπινη εμπειρία. Συνεργάζεται στενά με χορευτές, μουσικούς και εικαστικούς καλλιτέχνες. Ταινίες του έχουν παρουσιαστεί και βραβευτεί σε διεθνή φεστιβάλ κινηματογράφου, με συμμετοχές σε σημαντικές διοργανώσεις στην Ευρώπη και την Αμερική. Είναι ιδρυτής και καλλιτεχνικός διευθυντής του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ανάφης, ενός ανεξάρτητου φεστιβάλ αφιερωμένου στην καλλιτεχνική έρευνα γύρω από την απόσταση, τη σωματικότητα και την εμπειρία του τοπίου.

Γιώργος Σαμαντάς

Ο Γιώργος Σαμαντάς είναι κοινωνικός ανθρωπολόγος με εξειδίκευση στον ήχο και την ακρόαση, κι εργάζεται στα πεδία συνάντησης των κοινωνικών επιστημών με την τέχνη και την εκπαίδευση. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του στη Μυτιλήνη (τμήμα Κοιν. Ανθρωπολογίας και Ιστορίας) και στο Μάντσεστερ (ΜΑ Οπτική Ανθρωπολογία), καταπιάστηκε ερευνητικά με τις νεανικές αστικές κουλτούρες (free party movement στην Αθήνα), τις αισθήσεις και τη μετανάστευση (γεύση και όσφρηση σε γειτονίες του Μάντσεστερ), και τη διαχείριση των υδάτινων πόρων (νερό Σάριζα στην Άνδρο), ενώ αυτή τη στιγμή είναι υποψήφιος διδάκτορας στο τμήμα Πολιτισμού, Δημιουργικών Μέσων και Βιομηχανιών (Βόλος, Παν/μιο Θεσσαλίας) με αντικείμενο τις πρακτικές καλλιτεχνικής έρευνας στο πλαίσιο της περιβαλλοντικής κρίσης. Εκτός των σπουδών του, έχει εργαστεί ως ερευνητής, καλλιτέχνης, εκπαιδευτής και καλλιτεχνικός διαμεσολαβητής πάνω σε ζητήματα πολιτιστικής κληρονομιάς και σύγχρονης τέχνης, συμμετοχικού σχεδιασμού σε καλλιτεχνικά προγράμματα συμπερίληψης, ως επιστημονικός επιμελητής στο ραδιόφωνο, ηχολήπτης, σχεδιαστής ήχου για εκθέσεις, χοροθεατρικές παραστάσεις και οπτικοακουστικές παραγωγές, κι ως dj. Έχει συμμετάσχει σε ομάδες και διεπιστημονικά εγχειρήματα μεταξύ τέχνης και ανθρωπολογίας, μεταξύ των οποίων το TWIXTlab, η ομάδα «Φωνές», το ερευνητικό πρόγραμμα «learning from documenta», το πειραματικό εγχείρημα καλλιτεχνικής διαμεσολάβησης «spaces of reflection», και η ομάδα akoo.o, της οποίας είναι ιδρυτικό μέλος και έχει ερευνήσει, ηχογραφήσει, συνθέσει, σχεδιάσει και συγγράψει εκτενώς για γεωεντοπισμένους ηχητικούς περιπάτους. Αυτή τη στιγμή είναι διευθυντής της μη κερδοσκοπικού οργανισμού "to Aesthate", που δραστηριοποιείται στην καλλιτεχνική έρευνα και παραγωγή.

Η δουλειά του έχει παρουσιαστεί σε συνέδρια, εκθέσεις και φεστιβάλ στην Αθήνα και σε νησιά του Αιγαίου (Σύρος, Τήνος, Νάξος, Άνδρος, Λήμνος, Κρήτη), καθώς και διεθνώς, όπως στη Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής της Βενετίας (2023, Γαλλικό Περίπτερο), στη documenta14 (2017, Αθήνα και Κάσσελ), στη Μπιενάλε του Βερολίνου (2019), στο κάστρο Cerisy (2023, Γαλλία), στο Εδιμβούργο (2015, Edinburgh Innovative Week), στο Manchester (2010), στη Σλοβενία (Λιουμπλιάνα, 2024), τη Βουλγαρία (Veliki Preslav, 2019), και την Αλβανία (Κορυτσά, 2008). Έχει

εκδόσει ένα άλμπουμ με ηχοτοπία της Νάξου, σε συνεργασία με τον ανθρωπολόγο Πάνο Πανόπουλο («σε τό τον τόπο στ' εχουνε κουδουνι να (λ)αλιση», rekem records, 2021), και ήταν συνδημιουργός, με το Στρατή Βογιατζή, του ντοκιμαντέρ «Dark Vein» («Σκοτεινή Φλέβα», 2021), που προβλήθηκε στο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης 2022.

Ισμήνη Black

Η Ισμήνη Μπλακ είναι καλλιτέχνης από την Ελλάδα, με βάση την Αθήνα και τη Λατινική Αμερική. Ζει και δημιουργεί μέσα από ένα σκετσμπουκ, στο οποίο καταγράφει προσωπικές αφηγήσεις και στιγμιότυπα.

Η δουλειά της καθοδηγείται από το άγνωστο και το απρόσμενο· αυτά τα στοιχεία είναι και η κινητήριος δύναμη πίσω από την καλλιτεχνική της διαδικασία και τον περιπλανώμενο τρόπο ζωής της. Αντιλαμβάνεται τον κόσμο μέσα από στρώσεις υφής και τόνους χρωμάτων.

Η πρακτική της στοχεύει στην πρόκληση διαλόγου, παιχνιδιού και ανθρώπινης αλληλεπίδρασης. Δημιουργεί εικόνες κυρίως μέσω γραφής, σχεδίου και χαρακτηριστικής.

Γιώργης Νουκάκης

Ο Γιώργης Νουκάκης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1977. Σπούδασε αρχιτεκτονική στο Λονδίνο (BA UNL), στην Αθήνα (Msc ΕΜΠ) και στον Βόλο (ΜΑ ΠΘ).

Έχει εργαστεί σε μελέτες ιδιωτικών κατοικιών, δημόσιων κτιρίων και δημόσιου χώρου, ως συνεργάτης του αρχιτεκτονικού γραφείου Αντώνης Νουκάκης και Συνεργάτες Αρχιτέκτονες αλλά και ως ανεξάρτητος μελετητής.

Πέρα από την αρχιτεκτονική του πρακτική έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εικαστικές εκθέσεις στην Αθήνα και στο Λονδίνο με δικά του έργα και ως συνεργάτης καλλιτεχνών. Έχει συνεργαστεί με την ομάδα περφόρμανς *Γεωπονητική*, την ομάδα Μικρογεωγραφίες και άλλες πρωτοβουλίες.

Το έντονο ενδιαφέρον του για τις βιολογικές επιστήμες και τη φυσική ιστορία εκφράζεται τόσο μέσα από τη συμμετοχή του σε εθελοντικά προγράμματα περιβαλλοντικών οργανώσεων όσο και μέσα από το συνδυασμό των παραπάνω γνωσιακών πεδίων με την αρχιτεκτονική και καλλιτεχνική του πρακτική. Η έρευνά του εστιάζει στην σχέση φυσικού και ανθρωπογενούς στις πόλεις και έξω από αυτές και στην σχέση ανθρώπου και ζώου. Η προβληματική αυτή διερευνήθηκε στην μεταπτυχιακή του εργασία στην Αρχιτεκτονική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας με τίτλο *Κραυσίδωνας_Ζώνη Επαφής*.

Έχει συμμετάσχει σε ακτιβιστικές ομάδες για την προστασία του περιβάλλοντος, όπως η Ρεμματική και έχει παρακολουθήσει εργαστήρια αναγεννητικής γεωργίας και άλλων μεθόδων διαχείρισης του αγροτικού περιβάλλοντος στην Ελλάδα και την Γαλλία.

Από το 2018 μέχρι το 2023 ως μέλος της ομάδας ^{athens}superscript συμμετείχε στην υλοποίηση εργαστηρίων για παιδιά σε σχέση με την αρχιτεκτονική και την πόλη.

Από το 2021 μέχρι το 2025 αποτέλεσε μέλος της συνεργατικής αρχιτεκτονικής ομάδας Recual, η οποία στοχεύει στην έρευνα και την χρήση μεθόδων φυσικής δόμησης και στην επανάχρηση δομικών υλικών.

Διοργανωτές

Δημήτρης Θεοδωρόπουλος

Ο Δημήτρης Θεοδωρόπουλος (Κόρινθος, 1979) κατάγεται από τη Χίο και σπούδασε αρχιτεκτονική και θεωρία στο ΕΜΠ. Η πρακτική του δομείται πάνω στις συνεργασίες και τον καλλιτεχνικό διάλογο ξεκινώντας ως μέλος της ομάδας Νικίου 22 απο το 2005. Είναι ιδρυτικό μέλος του αρχιτεκτονικού γραφείου hiboux architecture, με το οποίο έχει βραβευτεί σε αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς και διακρίθηκε με το Βραβείο Καλύτερου Πραγματοποιημένου Έργου στα Βραβεία Ελληνικής Αρχιτεκτονικής 2022, και της ομάδας errands με την οποία έχει συμμετάσχει σε διεθνείς εκθέσεις. Ήταν μέλος της πλατφόρμας παραστατικών τεχνών META ως σύμβουλος και συνεργάτης έρευνας (2016-17) και συνεπιμελητής του Moving Ground (2022-23). Δίδαξε αρχιτεκτονικό σχεδιασμό στα τμήματα Αρχιτεκτόνων του Παν. Πατρών (2015-18) και του ΑΠΘ (2022-25) και αρχιτεκτονικό σχέδιο στο ΠΕΣΚΤ Πύργου Τήνου (2017-19) στα πλαίσια των οποίων προσκλήθηκε ως κριτική επιτροπή στο Παν. Πατρών, ΑΠΘ, ΠΑΔΑ, UMU (Se), MAU (Tr), Parsons (NY) και οργάνωσε τα εργαστήρια Extraterritorial, 2017, Tragata, 2017, Landmarks (SIFF), 2018. dimitristheodoropoulos.gr hiboux.gr errands.gr

Στρατής Βογιατζής

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Χίο. Σπούδασε οικονομικά και κοινωνική ανθρωπολογία. Βρήκε την φωνή του και τον τρόπο να σχετίζεται με τον κόσμο όταν άρχισε να ζει νομαδικά. Το 2011 ξεκίνησε ένα καραβάνι (caravanproject.org) στην Ελλάδα με μια ομάδα καλλιτεχνών και ερευνητών που είχε αρχικά σαν σκοπό τη δημιουργία ενός κινηματογραφικού αρχείου ανθρώπινων ιστοριών και τη μετουσίωση του σε ποικίλα πολιτιστικά και εκπαιδευτικά δρώμενα. Από το 2016 η ομάδα του καραβανιού εστιάζει στην κοινοτική ενδυνάμωση, στη δημιουργία διαθεματικών δράσεων και οπτικοακουστικών παραγωγών. Έχει εκδώσει πέντε βιβλία με το έργο του και έχει σκηνοθετήσει διάφορα ανεξάρτητα ντοκιμαντέρ και ταινίες. www.strativogiatzis.com

Ελένη Βούρτση

Η Ελένη Βούρτση (Αθήνα, 1986) σπούδασε ναυτιλιακά στη Χίο (Παν. Αιγαίου) και φωτογραφία στην Αθήνα (Ακτο). Τα χρόνια 2013-2019 διέμεινε στην Πάτμο και συνεργάστηκε με το ζωγράφο Ανδρέα Καλατζή (Andreas Kalatzis Gallery, Χώρα Πάτμου). Επιμελήθηκε και παρήγαγε εκθέσεις καθώς και προώθησε έργα τέχνης. Ταυτόχρονα, συμμετείχε στη διοργάνωση φιλοξενίας καλλιτεχνών (residencies) στον ίδιο χώρο και στη σχεδίαση και διεξαγωγή ελεύθερων καλλιτεχνικών εργαστηρίων για παιδιά και ενήλικες. Δουλεύει κυρίως με το μέσον της φωτογραφίας και έργα της έχουν εκτεθεί ανάμεσα σε άλλα στην Art Athina (2010), "Open Doors II" (2012, Athens), "Myself, Untitled" (2014, Kitzbuhel, Austria), Rosemarijn-Antroposophische zorg/Harlem/Netherlands (2015) και Urtica De Vijfsprong Vorden/Netherlands (2016), "Found&Lost", Float&Void, Athens (2017) καθώς και σε ιδιωτικές συλλογές. Ζει μεταξύ Χίου και Αθήνας, ασχολούμενη με πρότζεκτ που αφορούν τη Χίο. elenivourtsi.com

Πέτρος Λώλης

Ο Πέτρος Λώλης δημιουργεί γλυπτικές συνθέσεις, χρησιμοποιώντας υλικά όπως ο πηλός, το ξύλο, το τσιμέντο, το μέταλλο, σε συνδυασμό με περφόρμανς, βίντεο και κινούμενη εικόνα που λειτουργούν ως χειρονομίες- παρατηρήσεις πάνω στην σχέση του ανθρώπινου σώματος με την ενέργεια που το κινεί και τα υλικά που το περιβάλλουν και το μεταμορφώνουν. Είναι απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών Αθήνας, στο εργαστήριο γλυπτικής της Αφροδίτης Λίτη, και απόφοιτος του Πανεπιστημίου Πειραιώς στο τμήμα Χρηματοοικονομικών. Ήταν ο ένας από τους φιλοξενούμενους καλλιτέχνες-ερευνητές του CARR1: Καμπος Χίου το 2021. Τα

περισσότερα χρόνια δούλεψε στον χώρο της εστίασης εντός και εκτός Ελλάδος, ταξιδεύοντας και προσεγγίζοντας την ζωή με ποιητική διάθεση υπαρξιακής αναζήτησης.

Συμμετέχοντες Οργανισμοί

Caravan project

Το caravan project είναι μια πολιτιστική, εκπαιδευτική και καλλιτεχνική δράση που εστιάζει στη κοινοτική ενδυνάμωση, στη δημιουργία οπτικοακουστικών αφηγήσεων, στην εκπόνηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων, στη δημιουργία συμμετοχικών δράσεων. Το caravan project ξεκίνησε σαν οδοιπορικό στην Ελλάδα το 2011 με σκοπό να φέρει στο προσκήνιο ανθρώπινες ιστορίες που μπορούν να εμπνεύσουν, να συν-κινήσουν και να δημιουργήσουν χώρους αναστοχασμού και μετάπραξης. Με δύο κυκλικές μογγολικές σκηνές (yurt) σταθμεύσε σε διάφορες πόλεις προσκαλώντας το κοινό να συμμετάσχει ενεργά, σε μία σειρά από πολιτιστικές και εκπαιδευτικές δράσεις με σκοπό τη καταγραφή και διάχυση ιστοριών με κοινωνικό, εθνογραφικό ενδιαφέρον στη ντόπια κοινότητα. . Το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος στάθηκε αρωγός στο έργο μας, χρηματοδοτώντας τη δράση μας κατά το διάστημα 2012-2013 & 2014-2016. Η ομάδα του Caravan αποτελείται από κινηματογραφιστές, ανθρωπολόγους, ερευνητές, εικαστικούς, αρχιτέκτονες και έχει σαν σκοπό μέσα από τις δράσεις του να προωθήσει το διαπολιτισμικό διάλογο, την κοινωνική συμμετοχή, την αυτοέκφραση και τον αυτοπροσδιορισμό. Περισσότερες πληροφορίες : caravanproject.org

Press enquires

Δημήτρης Θεοδωρόπουλος
chiosartretreat@gmail.com
+30 6977232066

